

کارشناسان از ریشه‌های بحران در بزرگ‌ترین صندوق بیمه‌ای کشور می‌گویند

دغدغه‌های تأمین رفاه در یک سازمان اجتماعی

■ وعده احیای شورای عالی تأمین اجتماعی چه شد؟

او معتقد است: سازمان تأمین اجتماعی یک صندوق بین‌النسلی

است و منابع آن متعلق به بیمه‌شدگان، کارگران و بازنشستگانی است که سال‌ها برای آن حق بیمه پرداخت کرده‌اند. به همین دلیل، درباره آینده وجود اداره این سازمان حساسیت زیادی وجود دارد. در همین راستا، آقای سالاری، مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در نامه‌ای به وزیر اقتصاد پیشنهاد کرده در صورت واگذاری مسئولیت‌های بیشتر به دولت، تأمین منابع به سه‌م مربوط به آن نیز به‌صورت کامل از سوی دولت پرداخت شود. این موضوع بار دیگر بحث درباره حذف مسئولیت دولت و نحوه تأمین منابع سازمان را مطرح کرده است. من خطابه به آقای سالاری و اعضای هیئت امنای سازمان تأمین اجتماعی است. خواهش من این است که چنین تصمیماتی نگیرند. ما زمانی شورای عالی تأمین اجتماعی را داشتیم؛ شورایایی که امکان حضور و نقش‌آفرینی‌ی ذی‌نفعان اصلی سازمان را فراهم می‌کرد، اما این ساختار در سال‌های گذشته حذف شد. آقای سالاری، شما در دوره مسئولیت قبلی خود وعده داده بودید شورای عالی تأمین اجتماعی دوباره احیا شود و صاحبان اصلی آن، صندوق پستی کارگران، بازنشستگانی و بیمه‌شدگان توانمند در خانه خود داشته باشند و مطالبات و دیدگاه‌هایشان را مطرح کنند. با این حال، متأسفانه این وعده تاکنون محقق نشده است.

مشاور سابق، مدیر عامل، سازمان تأمین اجتماعی، یا اشاره به سابقه

شکل گیری بانک رفاه توضیح می دهد: قبل از انقلاب، عبدالعظیم ولیان به دنبال پرداختن به موضوع بانک رفاه بود. اما وقتی علی مردانی مدیرعامل وقت سازمان تأمین اجتماعی، دیدگاهی خود را مطرح کرد، نخست وزیر وقت، حق را به تأمین اجتماعی داد و تأکید کرد: بانک رفاه متعلق به این سازمان است و هرگونه درآمد و منفعت آن باید در خدمت بیمه شدگان و تأمین اجتماعی قرار گیرد. امروز ما شرایط به گونه ای فراهم شده که تأمین اجتماعی برای انجام تعهدات خود، با مشکلات مالی جدی روبرو است. دلیل اصلی این وضعیت، پرداخت نشدن بدهی های دولت به سازمان تأمین اجتماعی است. در نتیجه، سازمان ناچار شده برای تأمین منابع مورد نیاز پرداخت مستمری بازنشستگان از بانک ها تسهیلات دریافت کند. اگر دولت بدهی های خود را به تأمین اجتماعی پرداخت کند، دیگر نیازی به استقراض از بانک ها یا خزانه سود بالا نخواهد بود. در شرایط فعلی، دریافت تسهیلات با سودهای سنگین، فشاری روچندان بر منابع سازمان وارد و این صندوق بین النسل را با مشکلاتی مواجه می کند. بهرام احمدی

او تأکید می‌کند: ساختار تأمین اجتماعی نیازمند بازنگری و اصلاحات جدی است و صرفاً بازگرداندن شورای عالی تأمین اجتماعی به‌تثالیفی نمی‌تواند همه مشکلات این سازمان را حل کند. با این حال، احیای این شورای می‌تواند زمینه‌ای فراهم کند تا صدای واقعی بیمه‌شدگان، کارگران و بازنشستگان در فرایندهای سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری شنیده‌شود. یونانیان گذل از نفعان و توانمند در مراجع تصمیم‌گیر نقش مؤثرتری ایفا کنند.

آقای عینت این کشور با مشکلات متعددی روبه‌رو است و بخش قابل توجهی از مردم زیر فشارهای اقتصادی قرار دارند و نگرانی‌های اقتصادی به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های جامعه تبدیل شده است. من از مسئولان کشور می‌خواهم با توجه ویژه‌تری به وضعیت تأمین اجتماعی نگاه کنند. رسیدگی به مشکلات تأمین اجتماعی، رسیدگی به مشکلات میلیون‌ها نفر از مردم ایران است؛ دردی که امروز بیش از هر زمان دیگری با دغدغه‌های اقتصادی و معیشتی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

مدیریتی گسترش پیدا می‌کند، طبیعی است نهادهایی مانند تأمین اجتماعی نیز از این وضعیت آسیب ببینند. او راه جبران این وضعیت را بازگشت به مدار قانون می‌داند و ادامه می‌دهد: «نانون چیزی است که همه از آن فرار می‌کنند. کامیبت سال‌ها قانون مداری بوده، اما در عمل بارها از اجرای قانون فاصله گرفته و نتیجه آن وضعیت است که امروز در ایران اجتماعی و زندگی مردم مشاهده می‌کنیم. اگر واقعا اصلاحاتی انجام شده بود، امروز باید ثمرات آن را می‌دیدیم، اما آنچه مشاهده می‌شود نشان می‌دهد مشکلات نفت‌ها حل نشده، بلکه در بسیاری از موارد پیچیده‌تر هم شده است. اگر من در طبقه متوسط^{۱۰} بودم و آسانسور را برای حرکت به سمت بالای زدم، حداقل انتظار داشتم به منفی ۳ برسم، نه اینکه به منفی ۱۷ بروم و بعد گفته شود اصلاحات در حال انجام است. وقتی نتیجه چنین چیزی باشد، یعنی آن اصلاحات نتوانسته پاسخگوی حجم مشکلات و بحران‌هایی باشد که بر سر تأمین اجتماعی آوار شده است. اگر مدیری نمی‌دانست چنین بحرانی در راه است، پس چرا مسئولیت مدیریت را بپذیرد؟ و اگر می‌دانست، چرا نتوانست آن را مدیریت کند؟ چرا نتوانست جلو گسترش مشکلات را بگیرد و مطالبات واقعی سازمان را دولت را به‌صورت جدی پیگیری کند؟»

تأسفانه در بسیاری از موارد به جای حل مسائل اساسی، به اقدامات نمایشی و شعری‌های سیاسی بسنده شده است.

وی در پایان تأکید می‌کند: همه ما خوب حرف می‌زنیم، اما در اجرا دچار ضعف هستیم. مشکل اصلی این است که اجرای درست برنامه‌ها را کمتر آموخته‌ایم، در حالی که موفقیت هر سیاست و هر مدیری در نهایت نه با شعار، بلکه با نتیجه‌ای که در عمل ایجاد می‌کند سنجیده می‌شود. من شخصاً چندان به کارزارها و نامه‌نگاری‌ها امید ندارم، زیرا متقدم این ابزارهای زمانی اثرگذار هستند که اراده‌ای برای قانون وجود داشته باشد. وقتی چیزی قانونی خود را از مزج به اجرای آن نمی‌داند، صرفاً استانی مواد قانونی را راه اندازی کارزارها نمی‌تواند به‌تنهایی مشکلات را حل کند. مسئله اصلی این است حقوق بانزشتستان در عمل مورد توجه قرار نمی‌گیرد، زمانی که مطالبات قانونی بانزشتستان، ازجمله مواردی که در قوانین مختلف پیش بینی شده، اجرا نمی‌شود، طبیعی است اعتماد به سازکارهای رسمی کاهش پیدا کند. در چنین شرایطی، بسیاری از بانزشتستان احساس می‌کنند تنها راه پیگیری مطالباتشان، طرح مستقیم خواسته‌ها و مطالبه‌گری در عرصه عمومی است. تا زمانی که مجریان به اجرای قانون و حقوق بانزشتستان پایبند نباشند، صرفاً اشاره به مواد قانونی و تصویب قوانین جدید نمی‌تواند گرهی از مشکلات موجود باز کند.

باید پیامدهای ضعف در اجرای تعهدات و سیاست‌گذاری‌ها
توجه افرادی شود که سال‌ها سهم خود را به‌موقع پرداخت
کرده‌اند. ریشه‌بخش مهمی از مشکلات تأمین اجتماعی را باید
در ضعف حکمرانی و نبود نگاه جامع به مقوله تأمین اجتماعی
جست‌وجو کرد. منظور من صرفاً سازمان تأمین اجتماعی نیست،
بلکه «انديشه تأمین اجتماعی» است؛ اندیشه‌ای که در بسیاری
از کشورهای دنیا یکی از پایه‌های اصلی رفاه و امنیت اجتماعی
محسوب می‌شود. در چنین نگاهی، شهروندان نباید دغدغه
دائمی اشتغال، درمان و مسکن داشته باشند، اما امروز به‌دفعه
قابل توجهی از جامعه‌ای این نگرانی‌ها دست‌نبرم می‌کنند.

■ تیپیکو و شستا؛ آینه تمام‌نمای ضعف مدیریت

رئیس سابق کمیته دستمزد شورای اسلامی کار با تأکید بر اینکه مهم‌ترین چالش پیش روی سازمان تأمین اجتماعی را باید در بحران حکمرانی و ضعف مدیریت در سطوح کلان جست‌وجو کرد، بیان می‌کند: نمونه بارز این مسئله را می‌توان در عملکرد شرکت سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی (شستا) مشاهده کرد. شستا قرار بود از طریق سرمایه‌گذاری‌های سودآور، بخشی از منابع مورد نیاز برای پرداخت تعهدات سازمان، ازجمله مستمری بازنشستگان را تأمین کند، اما در سال‌های اخیر نتوانسته آن گونه که انتظار می‌رفت این نقش را ایفا کند. یکی از دلایل اصلی این وضعیت، انتصاب مدیران بر مبنای ملاحظات سیاسی و غیر تخصصی، نبودن زمانی که مدیریت نگاه‌های اقتصادی به افراد بی تجربه و استیلا صلاحت لازم سپرده شود، طبیعی است که بازدهی این مجموعه‌ها کاهش پیدا کند و از اهداف اصلی خود فاصله بگیرند. دخالت‌های سیاسی در ساختار تأمین اجتماعی و مجموعه‌های وابسته به آن، به یک رویه مزمن تبدیل شده است، مسأله‌ای که بسیاری از دوره‌ها، برخی نمایندگان مجلس تلاش کرده‌اند در انتصابات و استخدام‌های این سازمان نقش آفرینی کرده و آن را به محلی برای تأمین مطالبات حوزه انتخابیه یا نیروهای نزدیک به خود تبدیل کنند. همین نگاه موجب شده تأمین اجتماعی و شرکت‌های زیر مجموعه آن، به جای تمرکز بر بهبودی و منافع بیمه‌شدگان، درگیر ملاحظات و فشارهای سیاسی شوند. از طرف دیگر، وضعیت مجموعه‌هایی مانند تپیکو که از آن به عنوان یکی از بزرگ‌ترین هلدینگ‌های دارویی منطقه یاد می‌شود، نشان‌دهنده مشکلات مدیریتی و ضعف حکمرانی است. تأملی در این مسائل بر طرف نشود و برای اداره کلان و نهادهای اقتصادی هدف گذاری و چشم‌انداز روشنی وجود نداشته باشد، نمی‌توان انتظار بهبود شرایط داشت؛ یکی از منکذات علمی، فاصله‌مندی عمده‌ها و واقعیت‌های موجود است، وقتی فساد، رانت و ناکارآمدی

محدثه رضایی (۴۳۰ هزار میلیارد تومان فرار بیمه‌ای در سال ۷۵۰ هزار میلیارد تومان مطالبات از دولت) و «بیش از ۲۱۰ هزار میلیارد تومان هزینه ماهانه»؛ این‌ها تنها چند عدد از میان آمارهایی است که مصطفی سالاری، مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در تازه‌ترین نشست خبری خود به آن اشاره می‌کند. این آمار نشان می‌دهد بزرگ‌ترین صندوق بیمه‌ای کشور در کنار ارائه خدمات به میلیون‌ها بیمه‌شده و بازنشسته، با چالش‌های جدی قابل توجهی نیز روبرو است. چالش‌هایی که پرسش‌هایی مادی درباره وضعیت امروز و آینده تأمین اجتماعی ایجاد کرده است.

■ سیاسی کاری به جای شایسته سالاری

فرامرز توفیقی، فعال کارگری با بیان اینکه سازمان تأمین اجتماعی از زمانی در مسیر افول قرار گرفت که در دولت آقای احمدی نژاد، ماهیت یک صندوق بین‌النسلی و غیرانتفاعی تغییر کرد و عملاً این صندوق به زیرمجموعه وزارت کار منتقل شد، به خبرنگار ما می‌گوید: در آن دوره، وعده‌هایی مطرح شد که تحقق آن‌ها امکان‌پذیر نبود و تعهدات سنگین مردم در این سازمان گذاشت، بازترسشی سال ۱۳۸۵ سال سابقه، سه‌دهه تعهدات دولت و همچنین الحاق برخی صندوق‌های بحران‌زده و ورشکسته به این بیمه‌زنان خاندان، قالیقایان و صندوق‌های مرتبط با فولاد و آهن به مجموعه تأمین اجتماعی، بار مالی قابل توجهی را به این سازمان تحمیل کرد. از سوی دیگر، دولت‌ها در سال‌های بعد نتوانستند تعهدات خود را در قبال سازمان تأمین اجتماعی به‌طور کامل پرداخت نکنند، بلکه به‌هی‌حال تاراجی ایجاد شد که همان‌ها هم تسویه نشد. این روند محدود به یک دولت یا یک جریان سیاسی خاص نبوده و در دولت‌های مختلف ادامه پیدا کرده است. در سال‌های گذشته دولت‌ها با عناوین و روش‌های مختلف از منابع تأمین اجتماعی استفاده کرده‌اند؛ منابعی که متعلق به بیمه‌شدگان و بازتنسنگان است و نباید برای تأمین هزینه‌های خارج از مأموریت آن سازمان، مورد استفاده قرار می‌گرفت.

او می افزاید: سازمان تأمین اجتماعی در سال های گذشته به تدریج به عرصه ای برای رقابت های سیاسی تبدیل شد. با روی کار آمدن هر دولت، انتصاب مدیران این سازمان بیش از آنکه بر پایه شایستگی، تخصص و صلاحیت حرفه ای باشد، تحت تأثیر همسویی های جناحی قرار گرفت. در بسیاری از موارد، اولویت اصلی این بود که مدیر منصوب شده به جریان سیاسی حاکم نزدیک باشد، نه اینکه لزوماً مناسب ترین گزینه برای اداره سازمان باشد. مجموعه ای از عوامل از جمله مدیرتهای سیاسی، ضعف نظارت و بازرسی، قراردادهای بیمه ای و برهم خوردن توازن میان منابع ورودی و مصارف سازمان تأمین اجتماعی را در مسیر بحران مالی قرار داده است. با این حال، اگر این پرسش مطرح شود که مسئول اصلی این وضعیت چه کسی است، پاسخ من، حاکمیت است. زیرا تصمیمات کلان و سیاست گذاری های چند دهه گذشته نقش تعیین کننده ای در شکل گیری شرایط فعلی داشته اند. در عین حال معتقدم هزینه این وضعیت نباید از جیب کارگران و بازنشستگان پرداخت شود. کارگران در طول سال های اشتغال خود سهم بیمه را پرداخت کرده اند؛ به طوریکه ۷۰ درصد حق بیمه از حقوق آن ها کسر می شود و کارفرمایان نیز سهم خود را پرداخت می کنند. بنابراین این منابع متعلق به بیمه شدگان است و برای روزی در نظر گرفته شده که فرد به بازنشستگی برسد یا به مبادی های بیمه ای نیاز داشته باشد.

دلیل تأکید من بر نقش دولت نیز این است که پس از قرار گرفتن سازمان تأمین اجتماعی در زیرمجموعه وزارت کار، عملاً تصمیم‌گیری‌ها و مداخلات دولتی در این سازمان افزایش یافت. در حالی که بیمه‌شدگان سال‌ها حق بیمه پرداخت می‌کنند تا در زمان نیاز از حقوق قانونی خود بهره‌مند شوند. امروز بسیاری از آنان احساس می‌کنند هنگام پرداخت از این اندوخته و استفاده از حقوقی که برای آن هزینه کرده‌اند، با مشکلات و محدودیت‌های جدی مواجه هستند.

توفیقی خاطر نشان می‌کند: من بازنشسته امروز با این پرسش مواجه هستم که چرا باید مطالبات معوقه‌ها مایل پرداخت نشود. ۳۵ سال حق بیمه پرداخت کرده‌ام تا در دوران بازنشستگی بتوانم از حقوق قانونی خود بهره‌مند شوم، اما اکنون بخشی از مستمری من با تأخیر پرداخت می‌شود. این وضعیت قابل قبول نیست؛ زیرا منابع این صندوق متعلق به بیمه‌شدگان و بازنشستگانی است که سال‌ها برای آن حق بیمه پرداخته‌اند. چرا بازنشسته در حوزه مستمری و درمان و کارگر در حوزه حمایت‌های بیمه‌ای نباید هزینه‌ناشانی دولت در انجام تعهدات و وظایف حاکمیتی را بپردازد. این پرسش جدی وجود دارد که چرا

برگ سبز و سوند کمپانی و کارت و سیله نقلیه مینی بوس
ایویکو به شماره انتظامی ۲۶-۴۵۷ ع ۳۲ و
شماره شاسی ۵۹۵۰۱۵۰۸۰۱۰NAZA و شماره
موتور ۹۴۲۰۹۰ بنام زهرا صفرزاده به شماره ملی
۷۵۰۲۲۳۷۵۸ مفقود و اعتبار ندارد.

برگ سبز خودرو پورشه CYP-MACAN مدل ۲۰۱۷ به رنگ مشکی-روغنی به شماره پلاک ۹۴۹۸۴ ایران ۵۰ به شماره موتور ۳۱۹۲۳ CYP و شماره شاسی WPIZZZ95ZH80۲۶۷۰ به نام فرهاد اسکندری مفقود واز درجه اعتبار اسقاط است.

برگ سبز خودرو ATLAS مدل ۱۴۰۵ به رنگ سفید-مشکی به شماره پلاک ۳۶. ۴۹۳. ۷۶ به شماره موتور 151/5636327 و شماره شاسی ۸۷۱۱۰۱۰۰S۰۱۴۲۶۸۷ NAS به نام محمود نیکو تدبیر مقدم از دجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پیکان وانت مدل ۱۳۹۲ به رنگ
سفید به شماره پلاک ۳۹ ص ۷۳۳ ایران ۴۲ به
شماره موتور ۱۱۴۰۵۱۱۶۸ و شماره شاسی
Naaa۳۶aa۵dj۲۹۷۴۷۶ مفقود واز درجه اعتبار
ساقط است.

برگ سبز خودرو وانت سایپا ۱۵۱ مدل ۱۴۰۲ به
رنگ سفید به شماره پلاک ۴۵ص۹۵۲ ایران ۴۲ به
شماره موتور M13/6630453 و شماره شاسی
۴۶۴۷۰۹۲۴۱۰۰NAS۴۵۱ به نام امین تیموریان
مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی اصلاحی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهایی فاقد سند رسمی

گهی منتشره روزنامه قدس به شماره الف ۱۴۰۵،۸۵۲ و الف ۱۴۰۶،۱۲۳۱۱ از ۱۴۰۶،۰۸،۰۷ تا برپایه‌های ۱۴۰۶،۰۸،۰۷ و ۱۴۰۶،۰۸،۰۲ و بدین وسیله برای می آگهی منتشره به شرح زیر اعلام میگردد:

موضوع به مفاد گزارش کارشناسان و با عنایت به اینکه طبق گزارش اثر هیأت تا کنون ارائه نشده لذا مفاد رای صادر به شرح زیر می گردد.از محل مالکیت محمد رضا بنیدی پدر خاور و محمد علی یارانی و مجتبی غفراری صحیح می باشد.م ف الف ۱۴۰۵،۴۷۷

(۱۴۰۵/۵)

[illegible]

منظر اطلاع عموم مرتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعیان اعتراضی نداشته باشند می‌توانند در مدت موهامه اعتراض آگهی به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدین اشی در صورت انقضای ظرف مدت یک ماه تا تاریخ تسلیم اعتراض، دادگسترس خوا را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدین اشی در صورت انقضای مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۵۷/۰۵/۱۴
 سیدمصطفی باقری- رئیس ثبت اسناد و املاک

[illegible]

روانه ساختمانی شماره ۹۷.۰۰۲ مورخ ۱۳۹۷.۱۲.۲۸
به نام آقایان محضر ضارچینی، محضر ضاحانه زاده
و سید محمد مدققی به منزله بی‌آدرس؛ شهر
هراسک، همدان، خیابان قائم، نبش قائم شمالی ۶ مقفوق
دریده و فاقد اعتبار می‌باشد.

مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس

مجهز ترین چاپخانه شرق کشور

با پرسنل حرفه ای

| چاپ افست | شیت | رول |

| یووی | سلفون | لیتوگرافی | صحافی | برش |

۰۵۱-۳۷۰۸۸

مشهد ، بلوار سجاد، نبش سجاد یک
(واحد سفارشات مؤسسه فرهنگی قدس)